

Slovenski Gospodar.

List ljudstvu v poduk in zabavo.

Izhaja vsak četrtek in velja s poštno vred in v Mariboru s pošiljanjem na dom za celo leto 2 gld. 50 kr., za pol leta 1 gld. 30 kr., za četrt leta 65 kr. — Naročnina se pošilja upravitelstvu v tiskarni sv. Cirila, koroške ulice št. 5. — Določniki tiskovnega društva dobivajo list brez posebne naročnine.

Posamezni listi dobje se v tiskarni in pri g. Novak-u na velikem trgu po 5 kr. Rokopisi se ne vračajo, neplačani listi se ne sprejemajo. Za omanila se plačuje od navadne vrstice, če se natisne enkrat, po 8 kr., dvakrat 12 kr., trikrat 16 kr.

Slovenščina na naših srednjih šolah.

Znani pregovor pravi: »Več jezikov znaš, za več ljudij veljaš!« Zato so tudi že pametni Nemci začeli misliti na to, naj bi se njihova mladina v srednjih šolah učila še kacega slovanskega jezika, zlasti v deželi navadnega. Dobro vedo, da je stokrat boljše, ako se dijak nauči kacega v Avstriji navadnega jezika, kakor pa če si glavo ubija s francoščino ali celo angleščino. Zaradi tega je letos sklenil deželni zbor moravski, da se na vseh srednjih šolah na Moravskem morajo dijaki učiti češkega in nemškega jezika. In v tem deželnem zboru imajo Nemci večino.

Kako pa je pri nas na Štajarskem? Že lani je deželni zbor sklenil, naj bi se na graški realki učil slovenski jezik, da se ponudi dijakom pa tudi raznim uradnikom priložnost, naučiti se slovenščine. Letos je deželni odbor v deželnem zboru poročal, da se nihče noče učiti v Gradcu slov. jezika. Kateri Nemci naj se pa uči slovenski jezik, ako naš mili jezik nemški liberalni in nacionalni časniki toliko grdi? Kaj pomaga, ako ti časniki danes slovenščino priporočajo, češ, da bodo na Spod. Štajarskem potem le nemško misleči uradniki, drugi dan pa zopet udrihajo po pismeni slovenščini, češ, priprosto ljudstvo je niti ne razume?

Kdor hoče pri nas na Spod. Štajarskem biti uradnik, on torej mora znati slovenski, to nekoliko priznavajo ti Nemci, mi Slovenci pa vedno in vedno to zahtevamo. Zato nimamo nič proti temu, ako se nemški dijaki učijo v gimnazijah, realkah in učiteljskih slovenščine. Saj nam je znano, da so se nemški dijaki pred kakimi 30 leti tudi morali slovenski učiti.

Ko so naši vrli deželni poslanci bili letos primorani, zapustiti deželni zbor, predlagal je par dnij pozneje konservativni poslanec prelat Karlon, naj se na spodnje-štajarskih srednjih šolah uvede obligatorno učenje obeh deželnih jezikov. Slovenski dijaki se tako morajo učiti nemščine, vsled tega predloga bi se torej nemški dijaki po naših srednjih šolah morali učiti slovenskega jezika. Te dni poročajo nekateri časniki, da res namerava naučno ministerstvo v bodočem šolskem letu uvesti na srednjih šolah štajarskih za vse dijake učenje obeh deželnih jezikov.

Ako se bode res slovenščina uvedla na naših srednjih šolah kot obvezni predmet, zakaj pa je na Spod. Štajarskem toliko nemških ljudskih šol, kjer otroci niti slovenske besede slišati ne smejo? Nekdaj so se otroci v nemških ljudskih šolah na Spod. Štajarskem vsaj slovenski brati naučili. Nočemo terjati, naj se slovenščina v teh nemških ljudskih šolah za vse uči kot obvezni predmet, pač pa za nemške otroke kot neobvezni, za slovenske, katerih mnogo take šole obiskuje, pa kot

obvezni predmet, da se bodo vsaj slovenski dobro brati navadili.

Ako se bode slovenščina učila kot obvezni predmet na naših srednjih šolah, vprašamo, kdo ima od tega korist? Odgovoriti mora vsakdo, da le nemški dijaki! Nekateri mislijo, da se bode z ono ministersko naredbo pokopalo celjsko vprašanje. Ker mi Slovenci od te ministerske naredbe nimamo nikakega dobička, zato nikakor ne smemo nehati z zahtevanjem; Mi hočemo na celjski gimnaziji ali štiri slovenske paralelke ali pa slovensko nižjo gimnazijo!

Javni shod v Grižah.

Javni shod žalskega slov. katol. delavskega društva v Grižah se je 21. aprila t. l. res vršil sijajno. Najprej moram omeniti, da so socijalni demokrati napeli vse moči, da bi ta shod preprečili. Pri belem dnevu so vabila s hišnih voglov trgali; vse zastoni, naše ljudstvo je zavedno in katoliško. To so tudi pokazali vrli Grižani, ker se je zbralo na belo nedeljo k shodu nad tri sto delavcev in njihovih prijateljev tako, da nam je prostora primanjkovalo. Slednjič so prilomastili, kakor tropa obadov, vsi žalski in par celjskih socijalnih demokratov, češ, jih bode mo že »prehauptali«.

Podpredsednik, č. g. Ulčnik, otvori zborovanje in izvrstno opisuje namen slov. katol. delavskega društva v Žalcu. Ko je končal, vpraša, če ima kdo kaj dostaviti. Hitro se oglasi g. Zarnik, krojač iz Celja. Hotel je obširno govoriti. Uvod bil je precej dolg; takoj pa udrihne čez šole in sv. vero, na kar mu predsedništvo prepove govoriti. Za tem je g. Hribar v krepkem govoru pobijal socijal-demokratske ideje in ugovore.

Nato je govoril velikošolec gosp. Jak. Antloga iz Gotovelj. Govoriti mu je bilo o cerkvi in njenih sovražnikih. Opirajoč se na zgodovino, je jasno dokazal, da cerkev ni nikdar nasprotovala svobodi, omiki, vedi, domoljubju itd., pač pa ima za vse to že od nekdanj neveljave zasluge. Prepričal nas je o važnosti in potrebi držav. Pokazal nam je mišljenje socijal-demokratskih voditeljev iz njih lastnih spisov in govorov ter je njih krive nazore z domačimi izgledi osmešil in popolnoma ovrzel.

Pa glejte! že zopet se oglasi prejšnji nasprotnik, g. Zarnik. Ker je spet začel o šoli in rekel: naj bi se otroci ondi mesto drugih predmetov postave učili, zvela se mu je na splošno zahtevanje beseda. In socijalni demokrati so popolnoma poraženi in poparjeni odšli.

Ko se je prebral brzojavni pozdrav č. g. Dekortija, zaključil č. g. M. Ulčnik zborovanje, omenivši, da nasprotnikom iz srca odpušča, saj je v nasprotniških na-